

3. Kolmas väide, et on rikutud võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna vaidlustatud otsused on vastuolus Euroopa Liidu teenistujatele adresseeritud komisjoni otsustega, millega on ette nähtud ajutiste teenistujate osalemine ümberliigitamises. Järelikult on ajutistel teenistujatel, kel on komisjoni Teadusuuringute Ühiskeskusega (JRC) tähtajatud lepingud, õigus igaaastasele ümberliigitamisele, mille hagejad toovad esile kui põhjendamatu erineva kohtlemise.
4. Neljas väide, et on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, eelkõige kuna ainult üks ümberliigitamine karjääri jooksul ei ole meede, mis vastab 16. oktoobri 2016. aasta otsuses kirjeldatud eesmärgile, milleks on tagada OLAFi vajadused oskusteabele, vaid pigem oleks tegemist meetmega, mis ei võimalda OLAFil jätta oma teenistusse ajutisi teenistujaid pikaks ajaks.

---

24. mail 2017 esitatud hagi – Hautala jt versus EFSA

(Kohtuasi T-329/17)

(2017/C 249/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Heidi Hautala (Helsinki, Soome), Benedek Jávor (Budapest, Ungari), Michèle Rivasi (Valence, Prantsusmaa) ja Bart Staes (Antwerpen, Belgia) (esindaja: advokaat B. Kloostera)

Kostja: Euroopa Toiduohutusamet (EFSA)

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) 14. märtsi 2017. aasta kinnitav otsus PAD 2017/005 CA, millega kinnitatakse tema 9. detsembri 2016. aasta 7. oktoobri 2016. aasta otsust viitenumbriga PAD 2016/034 ja milles keelduti lubamast tutvuda kõikide hagejate taotletud dokumentidega; ja
- mõista menetluste kulud välja Euroopa Toiduohutusametilt (EFSA).

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et EFSA on rikkunud määruse 1367/2006⁽¹⁾ artikli 6 lõiget 1, jättes selle kohaldamata taotletavale teabele. EFSA oleks pidanud jätma taotletud teabe suhtes määruse 1367/2006 artikli 6 lõike 1 alusel kohaldamata „füüsilise või juriidilise isiku ärihuvide, sealhulgas intellektuaalomandi kaitset“ käsitleva erandi dokumentidega tutvumisest, mis on kehtestatud määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimeses lõigus.
2. Teine väide, et EFSA on rikkunud määruse 1049/2001⁽²⁾ artikli 2 lõiget 4 ja artikli 4 lõike 2 teise lõigu punkti 2 esimest lõiku ja määruse 178/2002⁽³⁾ artiklit 41, kui ta keeldus taotletud teavet avaldamast uurimistöde omanike ärihuvide kaitse põhjendusel, samas kui ta ei märkinud, milline on konkreetne kahju ja/või konkreetse kahju tekkimise tegelik oht, mis rikub samuti Århusi konventsiooni artikli 4 lõike 4 punkti d, milles on sätestatud, et erandit avalikustamisest võidakse kohaldada ainult siis, kui on vaja kaitsta „äri- või tööstusinfo konfidentsiaalsust, kui seda kaitseb majanduslike huvide kaitse seadus“, kuna vaidlustatud meetmes ei ole kindlaks määratud ja/või põhjendatud ühtegi konkreetset legitiimset huvi.
3. Kolmas väide, et EFSA ei ole õigesti kohaldanud määruse 1107/2009⁽⁴⁾ artikli 63 lõiget 2, kuna see säte ei ole kohaldatav taotletavale teabele ja/või teabe avaldamiseks on määruse 1107/2009 artikli 63 lõike 2 ja/või artikli 16 tähenduses ülekaalukas üldine huvi.
4. Neljas väide, et EFSA on rikkunud määruse 1049/2001 artikli 4 lõiget 2, kui ta ei tunnustanud ülekaaluka avaliku huvi olemasolu uurimiste avaldamiseks ja kui ta keeldus andmast hagejale põhjendusi uurimiste avalikustamise ülekaaluka avaliku huvi kohta.

5. Viies väide, et kui ta ei kaalunud keskkonnateabega avaliku tutvumise huvi võrreldes äriühingute erahuviga kaitsta oma ärihuve ja/või kui ta andis esimuse äriühingute erahuvidele, rikkus EFSA määruse 1049/2001 artikli 4 lõike 2 esimest lõiku.
6. Kuues väide, et kuna olemasolevad andmed ei võimalda iseseisvalt ja täielikult läbi vaadata EFSA kollegiaalset uurimust glüfosaadi kohta, on hagejatel huvi, et uurimused avalikustatakse. Kui ta keeldus tunnustamast üldist huvi ja hageja huvi taotletud teabe avalikustamiseks, rikkus EFSA oma määruse 1049/2001 artiklitest 2 ja 4 ning määruse 178/2002 artiklist 41 tulenevat kohustust.

- ⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. septembri 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1367/2006 keskkonnainfo kättesaadavuse, keskkonnaasjade otsustamise üldsuse osalemise ning neis asjus kohtu poole pöördumise Århusi konventsiooni sätete kohaldamise kohta ühenduse institutsioonide ja organite suhtes (ELT 2006 L 264, lk 13).
- ⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT 2001 L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331).
- ⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT 2002 L 31, lk 1; ELT eriväljaanne 15/06, lk 463).
- ⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. oktoobri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1107/2009 taimekaitsevahendite turulelaskmise ja nõukogu direktiivide 79/117/EMÜ ja 91/414/EMÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2009, L 309, lk 1).

29. mail 2017 esitatud hagi – E-Control versus ACER

(Kohtuasi T-332/17)

(2017/C 249/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Viin, Austria) (esindaja: advokaat F. Schuhmacher)

Kostja: Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (ACER)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööameti apellatsiooninõukogu 17. märtsi 2017. aasta otsus asjas A-001-2017 (konsolideeritud);
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimese väite kohaselt rikkus apellatsiooninõukogu õigusnormi, kui luges ACERI pädevaks muutma põhivõrguettevõtjate ettepanekut.
  - Hageja väidab, et apellatsiooninõukogu rikkus õigusnormi, kui luges ACERI pädevaks muutma põhivõrguettevõtjate ettepanekut, sest komisjoni määrus (EL) 2015/1222 ⁽¹⁾ ei näe sellist pädevust ette.
2. Teise väite kohaselt rikkus apellatsiooninõukogu õigusnormi, kui luges ACERI pädevaks vaatamata sellele, et ACER ei võtnud arvesse hageja muudatustaotlust.
  - Hageja väidab, et ACER ei võtnud arvesse tema muudatustaotlust vastavalt komisjoni määruse (EL) 2015/1222 artikli 9 lõikele 12. Hageja arvates rikkus apellatsiooninõukogu õigusnormi kui ta järeldas, et ACER oli pädev vaatamata sellele, et ta jättis tema muudatustaotluse arvesse võtmata.